

РЕШЕНИЕ

№ 97

гр. Ямбол, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марина Хр. Христова И.

при участието на секретаря Т. С. К.
като разгледа докладваното от Марина Хр. Христова И. Гражданско дело № 20212330102395 по описа за 2021 година

Производството е за делба, във фазата по допускането ѝ.

Образувано е по предявен от *В. В. Д.* и *В. Н. Д.* против *К. Т. К.*, *Г. К. Т.*, *Ж. К. П.*, *ИВ. АНД. Ж.*, *Д. Н. Д.*, *В. Д. ИВ.*, *Н. Д. Н.*, *М. ИВ. Д.*, *Т. Д. ДЖ.*, *ПЛ. Д. Д.*, *СТ. В. Б.*, *КР. АТ. Й.*, *Д. Д. СТ.*, *В. К. СТ.*, *СТ. К. СТ.*, *К. В. СТ.*, *П. ИВ. Б.*, *Д. П. ИВ.*, *И.П. Б.а – Г.*, *Т. В. СТ.*, *СТ. Г. Г.*, *В. Г. В.*, *М. В. П.* и *Р. СТ. Т.* иск за делба на общо пет недвижими имота, а именно – нива с площ 23, 001 дка, имот № ***; лозе с площ 12,999 дка, имот №***; нива с площ 7, 316 дка, имот № ***; овощна градина – 5, 273 дка, имот № *** и нива с площ – 5, 520 дка, имот № ***, подробно описани в исковата молба и уточнителни такива, придобити по силата на наследствено правоприемство от общия наследодател *К.С. Я.*, при законоустановените наследствени квоти.

В исковата молба и уточнение се посочва, че по силата на решения на ОСЗ – С. от 2016 год. и решение на ПК – С. от 1998 год. страните са съсобственици по силата на следствено правоприемство на подробно описаните пет делбени недвижими имота, находящи се в землището на с. К. и с.Т., общ. С.. Част от имотите по решението на ОСЗ – С. от 2016 год. били предмет на друго дело за съдебна делба, в което дело не били включени процесните. Посочва се, че част от имотите били предмет на разпоредителни сделки, които обаче били извършени след влизане в сила на решение № ***/1997 год. на СлРС, с което бил уважен иск по чл. 14,ал.4 от ЗСПЗЗ, като било признато, че земите възстановени по преписки №А ***/91 г. и №***/91 г. са принадлежали на общия наследодател *К.С. Я.*, а не на неговите синове *С. С.* и *В. С.*. Ето защо ищците оспорват собствеността на *Д. Д. СТ.*. Иска се допускането им до делба при законоустановените квоти.

В хода на процеса ищецът *В.Д.* е депозирал молби, с които е уточнил, че имотите предмет на делба са горните пет, т.к. за един от заявените с исковата молба имоти било налице влязло в сила решение,с което е бил допуснат до делба, както и е посочил

новите им имотни номера. Посочил е също, че двама от съделителите – ответници са починали в хода на процеса, за което е представил съответните удостоверения за наследници. С оглед на изложеното починалият ответник Д.Н. Д. е заличен като страна в процеса, като са конституирани неговите наследници и първоначални ответници - В. Д. ИВ. и Н. Д. Н., както и като страни в процеса са конституирани наследниците на починалия ответник К. В. СТ. – Д. Д. СТ. и В. К. В.. В хода на процеса е починал и ответникът П. ИВ. Б., като по делото като страни участват неговите законни наследници - Д. П. ИВ., И.П. Б. – Г., както и е починала ищцата В. В. Д., като същата е заличена като страна в процеса, т.к. по делото ищец е и единственият ѝ наследник В. Н. Д..

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответниците В. К. СТ., Д. Д. СТ. и СТ. К. СТ., с което искът за делба се оспорва като недопустим. Излагат се съображения, че решение №***/2016 год. на ОСЗ – С. не е влязло в сила, т.е. производството по възстановяване не е приключило. Посочва се, че разпоредителните сделки от 1997, 2000, 2007 и 2018 год. са извършени от добросъвестни праводатели и приобретатели. Ответниците се позовават на придобивна давност текла в тяхна полза, вкл. и към момента на подаване на отговора.

Останалите ответници не са депозирали отговор на исковата молба.

В съдебно заседание исковата молба се поддържа от ищеца. Същият прави искане за обявяване на нищожност на осн. чл. 17, ал.2 от ГПК на Решение №***31.01.1995 год. на ПК - С., както и за отмяна по реда на чл. 537, ал.2 от ГПК на НА № ***/22.04.1996 г.

Ответниците С.С., В.С. и Д. С. се представлява от упълномощен адвокат, чрез когото оспорват иска.

Ответниците С.Б., М.Д. и Н.Н. се представляват от упълномощен адвокат, който изразява становище за основателност на иска за делба.

Останалите ответници, редовно уведомени, не се явяват. Постъпили са писмени становища от ответниците В. К. В. и Д. Д. СТ., с която заявяват, че искът за делба е неоснователен по изложени съображения.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Видно от представените удостоверения за наследници на Община С. от 17.08.2021 год., страните са наследници на общия наследодател К.С. Я., поч. на 07.01.1995 год.

От Удостоверение за наследници №***/05.02.2021 год. се установява, че наследници по закон на починалия в хода на процеса К. В. СТ. /07.01.2021 год./ са Д. Д. СТ. и В. К. В..

Представено е и Удостоверение за наследници на починалия ответник Д.Н. Д. /06.12.2020 год./, видно от което негови законни наследници са В. Д. ИВ. и Н. Д. Н..

От приетото Удостоверение за наследници изх. № ***/21.02.2022 год. се установява, че след смъртта си ищцата В. В. Д. е оставила един законен наследник – В. Н. Д..

С исковата молба и уточненията ищецът твърди, че заедно с ответниците се легитимират като собственици по силата на наследствено правоприемство на делбените пет недвижими имота по силата на Решение №***/2016 год. на ОСЗ – С. и решение № ***/08.12.1998 год.

С приетото Решение №***/08.12.1998 год. ОСЗГ С. възстановява на осн. чл. 27

от ППЗСПЗЗ правото на собственост върху нива , имот № ***, находяща се в с.Т..

Към исковата молба е приложено Решение № ***/24.10.2016 год. на ОСЗ С. , с което на осн. чл. 27 от ППЗСПЗЗ на наследниците на К. С. Я. по преписка вх. №А***/09.12.1992 год. е възстановено правото на собственост върху общо 11 недвижими имота, сред които и 4 от процесните, посочени със стари имотни номера, както следва - №***, №***, №***, №*** и четирите находящи се в землището на с. К.. С част втора от решението ОСЗ – С. отказва да признае правото на възстановяване на собствеността на същите 11 недвижими имота, като в мотиви е посочено, че решението отменя решение №***31.01.1995 год. по заявления от 1991 год. на С. Н. С. и В. К. С., както и че имотите не се възстановяват на осн. чл. 14,ал.4 от ЗСПЗЗ, т.к. има спор за материално право и заинтересованите лица трябва да осъществят правата си по съдебен ред.

С решение по гр. дело № ***/2016 г. на РС – С. по жалба на ищеца В.Д. , Решение № ***/24.10.2016 год. на ОСЗ С. е било признато за нищожно в частта, с която се отказва да се признае право на възстановяване на собствеността на наследниците на К.С. Я. върху 11-те недвижими имоти и преписката е изпратена на ОСЗ – С. за изпълнение на задължителни указания.

Прието е и копие от решение №***2017 год. на АС – С. , с което горепосоченото решение на РС – С. е отменено в частта, с която преписката е върната на ОСЗ С. за произнасяне по реда на ал.27,ал.1 от ЗСПЗЗ и е оставено в сила в останалата си част.

Решение № ***/24.10.2016 год. на ОСЗ С. е било обжалвано и от ответниците по настоящото дело Д.С., В.С. и С.С.,в частта,с която се отменят Решение на ОСЗ С. №***31.01.1995 год. с искане за прогласяване нищожността му и в частта , с която се възстановява правото на собственост на наследниците на К. Я., като незаконосъобразно /с приложената жалба от 02.07.2019 год./ .

Представено е и копие от Определение №***/26.09.2019 год. на РС – С. по гр.дело № ***/2019 год., с което гореописаната жалба е оставена без разглеждане, а делото прекратено.

С определение от 28.02.2020 год. АС – С. е оставил в сила Определение на РС – С.,с което жалбата на ответниците е оставена без разглеждане, освен в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата, с която се иска прогласяване на нищожност на решението на ОСЗ в частта му наречена „мотиви“, с която по същество се отменя решение на ПК – С. по 2 бр. заявления от 22.08.1991 год. и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

С решение № ***/14.08.2020 год., СлРС е отхвърлил жалбата на тримата горепосочени ответници против решението на ОСЗ – С.. В мотивите си съдът е приел, че към момента на постановяване на решение на ОСЗ с влязло в сила съдебно решение е разрешен спорът за правото на собственост на процесните имоти, като същите са възстановени на наследниците на общия наследодател К.С. Я., както и че страните са обвързани от силата на пресъдено нещо на влезлите в сила съдебни решения. Ето защо съдът приема, че не е налице нищожност в мотивите на атакуваното решение.

С решение № ***.2021 год. на АС – С. решението по гр.дело № ***/2019 год. е потвърдено.

В подкрепа на твърденията си ищецът е представил и копие от решение № ***/27.09.2002 год. на ВКС, с което е потвърдено решение №***/23.03.2000 год. по в.гр.д.№ ***/2000 год. на ОС – С..

С Решение №***3.2008 год. АС – С. е задължил ОСЗГ – С. да се произнесе по молбата на Н. Т. Д./наследодател на ищеца/относно възстановяване правото на собственост на земеделски земи по реда на ЗСПЗЗ на името на лицето К.С. Я..

Приет е НА за собственост на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ № 15/22.04.1996 г. , въз основа на влязло в сила решение на ПК – С. № ***31.01.1995 год. С. Н. С. /син на общия наследодател/ е признат за собственик на имоти №***, №***, №***, №***.

Ответниците са представили и по делото е приета пълната преписка по издаване на посоченото решение № ***31.01.1995 год.

С НА за продажба на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ № 127/29.08.1997 г. С. Н. С. /син на общия наследодател/ продава на сина си К. С. С. пет недвижими имота, вкл. четири от делбените имоти №***, №***, №***, №***.

С приетия НА № 1/02.05.2000 г. К. С. С. и Д. Д. СТ. продават на Д. В. И. и Ц. И. И. подробно описани недвижими имоти, сред които и част от делбените, а именно №***, №***, №***, №***.

С НА № 26/27.12.2007 год. Д. В. И. и Ц. И. И. продават на В.К. Д. по ½ ид.ч. от имоти №***, №***.

С НА № 27/27.12.2007 год. Д. В. И. и Ц. И. И. продават на СТ. К. СТ. имоти №*** и №***, както и по ½ ид.ч. от имоти №***, №***

С НА №***/16.03.2018 год. Д. Ц. Д. и В. К.а С. продават на Д. Д. СТ. по ½ ид.ч. от следните имоти №***, №***.

На съда е служебно известно, а и страните в настоящото производство са представили доказателства, че между същите е висящо друго дело за съдебна делба, първата фаза на което е приключила с решение №***/26.01.2006 год. на ВКС, с което Решение на ОС – С. е обезсилено в частта, с която е допусната делба и на имоти №***;№***, №***, №***, №***, №***/предмет на настоящото производство/. Именно по горепосоченото дело е допуснат до делба и имот № ***, нива с площ 4, 500 дка в м. К., посочен и в първоначалната ИМ по настоящото гр. дело. В мотивите си ВКС е посочил, че действително с влязло в сила решение по гр. дело № ***/2000 год. на СлОС, по реда на чл. 14,ал.4 от ЗСПЗЗ между съделителите е признато за установено, че четири от посочените имота, които са възстановени с решение на ПК от 1995 год. на С. Н. С. /син на общия наследодател/ към момента на образуване на ТКЗС са принадлежали на общия наследодател К. Я., т.е. че правото на възстановяване на собствеността върху тези имоти принадлежи на всички наследници по закон на общия наследодател, но т.к. липсва последващо решение на ОСЗГ за възстановяване на собствеността по реда на ЗСПЗЗ, т.е. производството по възстановяване не е приключило и липсва годен за делба обект.

По делото са събрани и гласни доказателства.

В показанията си св. У. посочва, че знае какви имоти имат съделителите С. , В. и Д. в с.К..Тези имоти били продадени от техния баща К. С. на други лица.След като са продадени искали да си купят бащините земи. Те били от баща му С. С., възстановени от ПК през 1995 год. Върнали ги на дядото на С., а С. ги продава на сина си К. през 1997 год., а К. С. през 2000 год. ги продава на Д. и Ц. от С..Доколкото свидетелят знае собствеността е възстановена на бащата на С. С.- К. Я.. Т.к. си контактували свидетелят знаел и земите, които притежават по местности и размери.След 2007 год. С. и В. купуват тези земи отново от лицата от С. и оттогава те си ги обработвали лично. В

селото нямало кооператив и свидетелят не знаел да са ги давали на някого. На място на свидетеля му изглеждало, че земите в „***“, „***“ и „К., се обработвали на масиви и по-логично било да са отдадени под аренда. В другите местности С. и В. имали праскови и лозе, които си обработвали. Не са му споделяли да се водят дела с роднини и едва когато го поканили за свидетел по делото, разбрал че имат други роднини, които имат претенции. Мисли, че роднините им от самото село нямат претенции. Историята за земята свидетелят знаел от С., В. и майка им Д.. Всички се познавали в селото и затова свидетелят знаел, че земята е тяхна. Свидателят знаел кои са двамата синове на К. Я., но не знаел да има дъщери. От 2007 год. до сега земите се работели от В. и С..

Св. И. посочва, че през 200 год. със съпруга си искали да си закупят земя и закупили 53 дка от К.С. в с.К.. Имало документ за собственост, но не се сеща точно какъв. Описва подробно закупената земя. След проверка дали има спорове за земята били уверени, че всичко било чисто. По изложени съображения през 2007 год. решили да продадат земята и разбрали, че С. проявява интерес. През периода 2000 – 2007 год. спорове за земята нямало и към тях никой не се бил обръщал. Свидетелката не се познавала с продавачите преди сделката. Всичко станало случайно. Земята платили в брой.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Предявеният иск е с правно основание чл.34 ЗС, вр. чл. 69 ЗН. Съдът намира същият за допустим, т.к. е предявен от и срещу процесуално легитимирани страни, при наличието на правен интерес и при липсата на отрицателни предпоставки за упражняване правото на иск.

По силата на чл.344, ал.1 ГПК в решението, с което се допуска делбата, съдът следва да се произнесе по въпросите: между кои лица и за кои имоти ще се извърши тя, както и каква е частта на всеки сънаследник (съделител).

Единственото безспорно по делото обстоятелство е, че ишците и ответниците са наследници на общия наследодател К.С. Я.. Както беше посочено, ишците твърдят, че с ответниците са съсобственици на делбените пет имота по силата на наследствено правоприемство, както и че имотите са възстановени на общия наследодател К. Я. с решения на ПК – С. от 1998 год. и на ОСЗ – С. от 2016 год. Част от ответниците оспорват този факт, като правят възражение, че са придобили имотите по силата на давностно владение, позовавайки се на обстоятелството, че те са възстановени с решение на ПК от 31.01.1995 год. на наследодателя им С. С., а в последствие владени необезпокоявано и явно от техния баща К. С. и от тях самите.

В процесния случай според съда от съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че един от процесните имоти- № ***/сега ПИ №72816.54.32/, в землището на с. Т. е бил възстановени на общия на всички съделители наследодател в съответния обем с приетото Решение №***/08.12.1998 год. ОСЗГ- С..

Освен, че посоченото решение не е оспорено, по делото липсват каквито и да е писмени или гласни доказателства този имот след възстановяването му през 1998 год. да е бил владян от някой от съделителите. Липсват данни по отношение на този имот да е имало съдебни спорове, да са издавани последващи решения на ПК, вкл. разпитаните свидетели в показанията си не споменават този имот, а само имотите находящи се в с. К.. Ето защо и нива с площ 5,520 дка в землището на с. Т. съдът намира, че е съсобствена между страните и следва да бъде допусната до делба при

законоустановените квоти, при спазване разпоредбите на ЗН.

Основното релевирано в процеса възражение е, че част от наследниците са придобили имотите по силата на изтекла в тяхна полза придобивна давност. Посоченото възражение, съдът намира за неоснователно и недоказано по следните съображения:

Както беше посочено по-горе ответниците Д.С., В.С. и С.С. считат, че са собственици на делбените имоти, находящи се в с.К., т.к. същите са възстановени с Решение на ПК – С. от 1995 год. на общия им наследодател С. С., който в последствие се е снабдил с КНА от 1996 год. и продал имотите на сина си К. С.. Според твърденията на ищците следва да бъде зачетена силата на Решение № ***31.01.1995 год. на ПК- С..

В практиката на ВКС е прието, че при позоваване на придобивна давност върху имот, възстановен по реда на ЗСПЗЗ, съдът следва да преценява законовите ограничения, предвидени в [чл.86 ЗС](#), § 1 ЗДЗС, чл.29 ЗСГ отм., чл.59 З отм., [чл.200 ЗУТ](#), чл.5, ал.2 ЗВСОНИ и др. Прието е още, че изтеклата придобивна давност върху възстановени земеделски земи се прекъсва с влизане в сила на чл.5, ал.2 ЗВСОНИ на 23.11.1997 г. и от този момент започва да тече нова давност. Ако собствеността се възстановява след тази дата, то придобивната давност започва да тече от момента на възстановяване на собствеността. Когато се преценява от кой момент започва да тече придобивната давност върху възстановени земеделски земи с оглед разпоредбата на чл.5, ал.2 ЗВСОНИ, съдът следва да отчита кое е решението на Общинската служба по земеделие / ОСЗ, преди това – ПК, ОСЗГ/, което има конститутивно действие. Последващи решения, които не внасят съществени изменения в предходните, не могат да се зачитат като начало на давностния срок по [чл.79 ЗС](#), вр. чл.5, ал.2 ЗВСОНИ.

Собствеността върху земеделските земи се възстановява по реда на нарочно и уредено в ЗСПЗЗ административно производство пред съответната местно компетентна общинска служба по земеделие. Решението на ОСЗ за възстановяване на собствеността е стабилен административен акт с конститутивно действие, изразяващо се във възникване на собственически права за лицата, ползващи се от акта, т.е. въз основа на него лицата, в чиято полза се постановява то, се легитимират като титуляри на правото на собственост върху земеделски земи, което се реституира по реда на ЗСПЗЗ. Предмет на установителните иски по чл. 14 ал. 4 от ЗСПЗЗ е правото на собственост върху земеделските земи към момента на одържавяването им или включването им в ТКЗС, ДЗС или другите селскостопански организации. Установяването на собственически права към посочения минал момент не е самоцелно, а е предназначено да определи кръга от лица, в чиято полза органът по поземлената собственост следва да издаде решение за възстановяване на собствеността. При основателност на иска и като последица от това органа на поземлена собственост издава позитивно решение в полза на лицата, или на техните наследници, на които е признато правото на собственост към минал момент, респективно по реда на чл.14 ал.7 и чл.14 ал.7 а от ЗСПЗЗ изменя постановеното вече решение, относно субектите, в чиято полза се възстановява правото на собственост, с което фактическият състав по възстановяване на правото на собственост е завършен.

Решението по чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ е решение, постановено в спорно гражданско производство и като такова се ползва със сила на пресъдено нещо по отношение на страните по делото, техните наследници и частни правоприемници. На основание

чл.298 от ГПК, решение за уважаване на иск по чл. 14 ал. 4 ЗСПЗЗ установява със задължителна сила съсобствения характер на недвижим имот, подлежащ на реституция по ЗСПЗЗ към момента на образуване на ТКЗС, легитимира посочените в него наследници като съсобственици на описаните в него имоти. Тъй като това е релевантният момент за възстановяване на собствеността съгласно чл. 10 ал. 1 ЗСПЗЗ и защото съдебните решения са задължителни освен за страните и за всички административни органи в страната съгласно чл. 297 ГПК, въз основа на него ОСЗ постановява решение на основание чл. 14 ал. 7 и ал. 7а от ЗСПЗЗ, с което определя титуляра на правото на собственост към настоящия момент-така решение № **8/08.06.2011 год. по гр.д.№ 1829/2009 год. на ВКС, I г.о. така и определение № **/10.03.2016 год. по гр.д.№ ***/2015 год. на I г.о. на ВКС.

Издаденото в случая от ОСЗ гр.С. по чл.14 ал.7 а от ЗСПЗЗ решение № ***/2016 год. е противопоставимо на ответниците Д. С., В. С. и Ст. С., макар същите да не са участвали в производството по оспорване правата на праводателя им, както и в производството по издаването му, с оглед на обстоятелството, че правата на праводателя им са отречени по реда на чл. 14 ал. 4 ЗСПЗЗ - принципът на противопоставимост на подобни права е възприет от ВКС в решение № ***/27.05.2014 год. по гр.д.№ ***/2013 год. на ВКС, I г.о. и др.

Съдът следва да зачете обективните и субективни предели на силата на пресъдено нещо, формирана с влязлото в сила решение по спора по чл. 14 ал.4 от ЗСПЗЗ. В случай на конкуренция между издадените в полза на насрещните страни решения на ПК, съдът следва да зачете конститутивния ефект на решението в полза на всички наследници на общия наследодател К. Я., с оглед постановяването му след разрешаване на спора за материално право с влязлото в сила решение по гр. д. № ***/2000 год. на СЛОС. Това решение разрешава със сила на присъдено нещо заявеното от насрещните страни по делото право на собственост върху имотите, предмет на делбата към миналия момент на образуване на ТКЗС, съответно предопределя легитимацията им към настоящия момент. При разрешения спор между страните на кого следва да се възстанови собствеността върху спорните земеделски имоти, и заявените противоположни претенции, чия собственост са били, като собственик към настоящия момент се легитимира страната, успешно провела иска по чл. 14 ал. 4 ЗСПЗЗ и въз основа на издаденото в нейна полза от органа на поземлена собственост решение по чл.14 ал.7а от ЗСПЗЗ –така решение № ***/ 30.06.2011 год. по гр. д. № ***/2011 год. на ВКС, II г. о., определение № ***/ 29.12.2015 год. по гр. д. № ***/2015 год. на ВКС, II г. о. правото на собственост върху земеделския имот принадлежи на лицата, които/чиито наследодатели са го притежавали преди кооперирането. При спор за материално право, с решението по чл. 14 ал.4 ЗСПЗЗ съдът установява на кого са принадлежали земите към момента на обобществяването и това решение не е титул за собственост към настоящия момент. Необход. е допълнително да се проведе процедурата по чл. 14 ал.7а ЗСПЗЗ, като с постановяване на решението на органа на поземлената собственост, установеното право на собственост към минал момент се трансформира в право на собственост, придобито въз основа на земеделска реституция /решение по гр.д. 971 2011г. на ВКС II г.о., решение 338 / 2010 на ВКС, II го. и др. /. В делбеното производство не може да се преценява отново дали възстановеният имот е сънаследствен. Т.к. Решение №***1995 год. на ПК – С. не е съответствало на действителното правно положение относно принадлежността на правото на собственост, е било преодоляно по реда на чл.14 ал.4 и 7а от ЗСПЗЗ. С издаването на решение № ***/2016 год. на ОСЗ – С. е отпаднал легитимиращия ефект

на предходното решение от 1995 год.,с което на наследниците на С. Н. С. е било възстановено право на собственост върху четири от делбените имоти .

Съгласно решение № **/27.05.2014 год. по гр.д.№ ***/2013 год. на ВКС, I г.о. и решение № *** / 25.09.2009 год. по гр. д. № ***/2008 год. на ВКС, I г. о.,към случая са приложими решение № ** / 11.03.1998 год. по к. д. № 16/1997 год. на Конституционния съд и тълкувателно решение № 1 /02.06.2010 год. по т.д. № 1/2009 год. на ОСГК на ВКС,съобразно които не може да се придобие по давност имот,за който не е приключила процедурата по ЗСПЗЗ за възстановяване на собствеността .

Тъй като в случая органа на поземлена собственост е постановил решението по чл.14 ал.7 а от ЗСПЗЗ през 2016 год.,респективно същото е влязло в сила след обжалването му, както от праводателя на ищеца В.Д., така и от ответниците Д. С., В.С. и Ст.С. , то до завеждане на настоящия спор с искова молба от 19.03.2019 год., сроковете по чл. 79 ал.1 и 2 от ЗС ,съответно от **5** и **10** години не са изтекли,поради което съдът не следва да обсъжда останалите елементи от фактическия състав на придобивната давност. Не без значение е и обстоятелството, че процесните четири имота за периода от 1997 год. и след това са били постоянен предмет на съдебни спорове, по реда на чл. 14,ал.4 ЗСПЗЗ, чл. 69 ЗН и др.

По изложените по-горе съображения и съдът не счита, че следва да се произнася по искането на ищеца за обявяване на нищожност на осн. чл. 17,ал.2 от ГПК на Решение №***31.01.1995 год. на ПК – С..

С оглед на всичко изложено по-горе, съдът намира, че и останалите четири делбени имота, находящи се в землището на с. К. следва да бъдат допуснати до делба при законоопределните квоти, при приложение на релевантната разпоредба на от ЗН.

Установява се от приетото удостоверение за наследници, че след смъртта си общият наследодател е оставил шестима законни наследници- синове и дъщери с равни дялове от по 1/6 ид.ч. Като взе предвид представените актуални удостоверения за наследници , разпоредбите на чл. 5 и чл. 9 от ЗН, включително практиката на съдилищата според която при допускане на делбата дяловете на отделните съделители следва да бъдат с еднакъв знаменател, ЯРС счита, че делбата следва да бъде допусната, както следва - В. Н. Д. – 36/432 ид.ч. , К. Т. К. - 12/432 ид.ч. , Г. К. Т.– 12/432 ид.ч., Ж. К. П.– 12/432 ид.ч., ИВ. АНД. Ж.– 18/432 ид.ч., В. Д. ИВ.– 9/432 ид.ч., Н. Д. Н. – 9/432 ид.ч., М. ИВ. Д.– 12/432 ид.ч., Т. Д. ДЖ. – 12/432 ид.ч., ПЛ. Д. Д.– 12/432 ид.ч., СТ. В. Б.– 72/432 ид.ч., КР. АТ. Й.- 24/432 ид.ч., Р. СТ. Т.– 24/432 ид.ч., Д. Д. СТ.– 8/432 ид.ч., В. К. СТ.– 8/432 ид.ч., СТ. К. СТ.– 8/432 ид.ч., Д. Д. СТ.– 12/432 ид.ч., В. К. В.– 12/432 ид.ч., Д. П. ИВ.– 12/432 ид.ч., И.П. Б.а – Г. – 12/432 ид.ч., Т. В. СТ.– 24/432 ид.ч., СТ. Г. Г.,– 18/432 ид.ч., В. Г. В.– 18/432 ид.ч. и М. В. П.- 36/432 ид.ч.

Ищецът В.Д. е направил искане за отмяна по реда на чл. 537,ал.2 от ГПК наНА за собственост на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ № ***/22.04.1996 г. , въз основа на влязло в сила решение на ПК – С. № ***31.01.1995 год. в полза на сина на общия наследодател С. Н. С.. Отмяната на нотариален акт по реда на чл. 537, ал.2 ГПК е правна последица от уважаване на иск за собственост, която съдът е длъжен да приложи, дори ако страната, чиито права се засягат от този акт, не поискала отмяната му изрично. Поради това иск по чл. 537, ал.2 ГПК не може да бъде предявен самостоятелно, освен в случаите, когато съдът е пропуснал да приложи последиците на чл. 537, ал.2 ГПК. /така Определение №377/11.07.2012 год. по ч.гр.д. № 451/2011 год. на ВКС, както и Решение № 8/04.02.2021 год. по гр. д. № ***5/2020 год. на ВКС, при която отмяната е била постановена при сходна фактическа обстановка и без да е изрично поискана/. В процесния случай НА не е бил отменен в развилото се с участието на наследодателите на страните производство по чл. 14,ал.4 от

ЗСПЗЗ . В случая ищецът има правен интерес от исканата отмяна, т.к. тя създава несигурност в правата му. Като последица от разрешения спор за собственост и на основание чл.537, ал.2 ГПК следва да бъде отменен издадения в полза на С. Н. С. нотариален акт за удостоверените права над 1/6 ид.ч.

По изложените съображения , Я Р С

РЕШИ:

ДОПУСКА ДЕЛБА на основание чл. 34 ЗС **на следните недвижими имоти :**

- **Нива** с площ с площ 22 998 кв.м., в м.“****“ в землището на с. К. , представляваща ПИ с идентификатор № 35537.44.24, при съседни ПИ №№ 35537.44.66;35537.44.12;35537.44.58;35537.44.59;35537.44.62;35537.44.63;35537.44.
- **Лозе** с площ с площ 12 998 кв.м., в м.“****“ в землището на с. К. , представляваща ПИ с идентификатор № 35537.38.4, при съседни ПИ №№ 35537.38.176;35537.38.5;35537.38.46;
- **Нива** с площ с площ 7 315 кв.м., в м.“****“ в землището на с. К. , представляваща ПИ с идентификатор № 35537.47.5, при съседни ПИ №№ 35537.47.6;35537.47.159;35537.47.4;35537.35.167;
- **Овощна градина** с площ с площ 5 272 кв.м., в м.“****“ в землището на с. К. , представляваща ПИ с идентификатор № 35537.18.27, при съседни ПИ №№ 35537.18.240;35537.18.6;35537.18.7;35537.18.88;35537.18.8;35537.18.26;35537.18.15
- **Нива** с площ с площ 5 519 кв.м., в м.“****“ в землището на с. Т. , представляваща ПИ с идентификатор № 72816.54.32, при съседни ПИ №№ 72816.54.33;72816.54.35;72816.54.31;72816.54.288;

между следните **съделители** и при следните **квоти** : В. Н. Д., ЕГН ***** – 36/432 ид.ч. , К. Т. К. , ЕГН *****- 12/432 ид.ч. , Г. К. Т., ЕГН ***** – 12/432 ид.ч., Ж. К. П.,ЕГН ***** – 12/432 ид.ч., ИВ. АНД. Ж., ЕГН ***** – 18/432 ид.ч., В. Д. ИВ., ЕГН ***** – 9/432 ид.ч., Н. Д. Н.,ЕГН ***** – 9/432 ид.ч., М. ИВ. Д., ЕГН ***** – 12/432 ид.ч., Т. Д. ДЖ.,ЕГН ***** – 12/432 ид.ч., ПЛ. Д. Д., ЕГН ***** – 12/432 ид.ч., СТ. В. Б.,ЕГН ***** – 72/432 ид.ч., КР. АТ. Й., ЕГН *****- 24/432 ид.ч., Р. СТ. Т., ЕГН ***** – 24/432 ид.ч., Д. Д. СТ.,ЕГН ***** – 8/432 ид.ч., В. К. СТ., ЕГН ***** – 8/432 ид.ч., СТ. К. СТ.,ЕГН ***** – 8/432 ид.ч., Д. Д. СТ., ЕГН ***** – 12/432 ид.ч., В. К. В., ЕГН ***** – 12/432 ид.ч., Д. П. ИВ., ЕГН ***** – 12/432 ид.ч., И.П. Б.а – Г., ЕГН ***** – 12/432 ид.ч., Т. В. СТ.,ЕГН ***** – 24/432 ид.ч., СТ. Г. Г., ЕГН ***** – 18/432 ид.ч., В. Г. В.,ЕГН ***** – 18/432 ид.ч. и М. В. П., ЕГН *****- 36/432 ид.ч.

ОТМЕНЯ , на основание чл.537, ал.2 ГПК, издадения в полза С. Н. С. нотариален акт № ***/22.04.1996 год. , дело № ***/96 г., за удостоверените права над 1/6 ид.ч.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ЯОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____